

Minneord Ingrid Nygård, født Moldestad

Ingrid ble født på Moldestad i Selje i 1937. Hun var nummer tre i en søskenflokk på seks. Hun vokste opp på et lite gardsbruk, og faren jobbet i tillegg innenfor fiskeri og som forsikringsagent. Barndommen var under krigen, og det betydde trange kår. Det ble ikke mindre vanskelig etter at faren hennes døde i 1948, og moren satt alene igjen med seks barn, den yngste under to år.

Ingrid fikk ikke så mye skolegang og utdanning. Hun gjennomførte den obligatoriske 7-årige folkeskolen med gode karakterer. Hun kunne ha tenkt seg å utdanne seg til barnepleier. Men det hun fikk var et sykurs vinteren 1955 på Moldestad. Og våren 1961 før hun ble gift, fikk hun ta et kurs på Møre ungdomsskule i Ålesund, og lærte matlaging, veving og teori.

Ingrid var bare rundt 15 år da hun flyttet hjemmefra for å jobbe som hushjelp, og i noen år bodde hun litt ute og litt hjemme, i rykk og napp. Som 18-åring fikk hun jobb på skjortefabrikken i Selje. Et par år senere, fikk hun jobb på Møreklær og flyttet til Stranda. Der traff hun Magnar for første gang på Stranda bedehus. Magnar hadde hytte på fjellet og inviterte venner med seg dit, og Ingrid var med. I 1959 ble de et par, og i 1961 ble de gift. Magnar syntes Ingrid var så pen, og så var hun ei anstendig kvinne, avholdskvinne og stillfaren av seg.

I juni 1962 ble Eva født på Ålesund sykehus. Før Eva fylte 1 år ble Ingrid alvorlig syk. Det var gallesten, og hun var innlagt i flere uker. Eva bodde da hos tanta si Astrid i Selje, for pappa Magnar måtte jobbe for å forsørge den lille familien. I 1966, i april, kom barn nummer to, Inge. Ingrid hadde ikke god nok helse til å få flere barn.

Ingrid var veldig glad i barna sine. Hun var snill og omsorgsfull og satte barnas behov foran sine egne. Hun var nøysom og nøktern; det skulle ikke være sløseri. Hun sydde det meste av barnas klær da de var små. Og hun var – på tross av helsa – et arbeidsjern av de sjeldne. Hun jobbet fra tidlig til sent. Først da hun ble eldre begynte hun å slappe av foran TV-en.

En stor glede i livet hennes var hytta ved Djupevika i Selje. Dit reiste familien gjerne i helgene og feriene. Med hytta som base var det også god anledning til å besøke familie og slekt i Selje. Hytta reiste de selv – med god hjelp fra familien og litt profesjonell assistanse. De bygde også naust og hadde båt. De fisket mye og satte garn, og fikk på den måten mye gratis mat. Ingrid var veldig glad i fisk og god til å lage fiskemat. Etter hvert som de ble eldre, ble det for tungt med vedlikehold på hytta, så da fikk Eva ta over.

Som de fleste andre mødre på den tid gikk Ingrid hjemme mens barna var små, men i 1971 begynte hun å sy igjen. Det var for Peco-klær, og hun arbeidet hjemmefra. I 1986 fikk hun jobb på Strakofa, og der var hun fram til hun ble ufør og måtte slutte i år 2000.

Ingrid hadde hjerte for det kristne arbeidet, og hun var medlem av Den indre sjømannsmisjon i mange år. Hun viste også stor omsorg for dem hun hadde rundt seg, f.eks. svigerforeldrene som hun ofte bakte for. Omsorgen viste seg også når hun laget selskap for andre. Hun var veldig flink til å planlegge, og hun lagde veldig god mat. Ingrid likte også godt å holde på med hagearbeid og var flink til å få blomster til å vokse og gro og å lage vakre bed. I mange år hadde hun åker med poteter og mange slags grønnsaker, og ikke minst jordbær. I flere år dyrket hun så mye jordbær at hun kunne selge til naboene. En annen stor interesse var slektsforskning. Hun hadde funnet ut av både sin egen

og Magnar sin slekt og ført det fint inn i bøker. Bokhyllene er proppfulle av bygde- og slektsbøker fra Sunnmøre og Nordfjord, og andre steder.

I de siste årene kunne hukommelsen svikte litt, men ellers var hodet klart. Fysikken var, som allerede nevnt, ikke så god. Allerede tidlig opplevde hun at fjellturer var vanskelig; blodtrykket var for høyt.

Hun hadde god kontakt med broren Atle. De har delt mye. Hun var i det hele tatt meget glad i søsken og familie. Hun opplevde også den store gleden å bli bestemor til to. Det betydde veldig mye for henne.

Nyttårsaften 2021 fikk Ingrid et illebefinnende, og ble sendt på sykehuset i Ålesund. Der ble hun i to uker før hun ble flyttet til Stranda omsorgssenter. Gjennom det hele prøvde hun å holde håpet oppe så godt hun kunne, og ville gjerne hjem igjen. Hun sa at hun så frem til våren og til å se det blomstre i hagen igjen.

Ingrids død ble slutten på et langt ekteskap med Magnar. Magnar sier at han var veldig glad i Ingrid, og det sa han også til henne hver kveld. De hadde et godt ekteskap, selv om de selvfølgelig også har hatt sine små kamper, for Ingrid kunne være bestemt og litt sta, men slik likte Magnar henne også. Ingrid vil bli savnet av familie, slektninger og venner – ære være hennes minne.